

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 04 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, declarat de inculpata

Costin Alexandra Mihai, născută la 15 decembrie 1951, originară și domiciliată în mun.Chișinău, str.I.Neculce 10.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 21.11.2014 - 04.05.2015,
2. Instanța de apel: 12.06.2015 - 30.10.2015,
3. Instanța de recurs: 26.01.2016 - 02.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 04 mai 2015, Costin Alexandra a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.152 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Costin Alexandra, la 28 august 2014, aproximativ la ora 16.00, aflîndu-se pe str.I.Neculce 10 din com.Ghidighici, mun. Chișinău, în rezultatul unui conflict, acționînd cu intenție directă, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări, a împins-o pe Graur Alexandra în rezultat ultima a căzut, fracturîndu-și osul radial cu deplasare moderată, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2696/D din 24.10.2014, se califică ca vătămare medie.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul V.Ceclu în numele părții vătămate și inculpata, care au solicitat:

- avocatul V.Ceclu în numele părții vătămate, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatei să-i fie stabilită pedeapsa fără aplicarea art.90 Cod penal și să fie admisă integral acțiunea civilă, invocînd că inculpata nu a contribuit nici într-un fel la acordarea ajutorului material pentru tratamentul medical al părții vătămate, care a suportat mai multe cheltuieli pentru investigații medicale, în urma vătămarilor primite a pierdut capacitatea de muncă; inculpata nu a recunoscut vina în cele comise, astfel că pedeapsa aplicată acesteia este prea blîndă în coraport cu fapta comisă;

- inculpata, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu a fost demonstrată cert vinovăția ei de comiterea infracțiunii imputate; instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că pînă la producerea incidentului soldat cu traumatizarea părții vătămate nu a existat un conflict, declarațiile părții vătămate urmau să fie apreciate critic, deoarece vin în contradicție cu declarațiile soțului său A.Graur, care a declarat

că nu era nici amenințat și nici agresat de către inculpată, prin urmare nu exista nici un pericol iminent pentru viața și sănătatea lui, și nu a existat necesitatea intervenției părții vătămate pentru apărarea acestuia; instanța eronat a apreciat că inculpata a acționat cu intenție directă urmărind scopul provocării leziunilor corporale părții vătămate, deoarece din declarațiile acesteia și a martorilor oculari A.Graur și T.Costin rezultă că, pînă la căderea și traumatizarea părții vătămate, inculpata nu a amenințat partea vătămată; potrivit raportului de expertiză medico-legală, inculpata avea edem al țesuturilor moi la nivelul feței, or, din declarațiile martorului T.Costin se afirmă că partea vătămată a atacat-o pe inculpată lovind-o cu pumnii în față, iar din declarațiile părții vătămate reiese că ea a fost împinsă din spate și nu a fi atacat-o inculpata.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului V.Ceclu în numele părții vătămate și admis apelul inculpatei, casată sentința total și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Costin Alexandra a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.157 Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 3000 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Costin Alexandra în folosul lui Graur Alexandra a prejudiciului moral în sumă de 1000 lei.

Instanța de apel a constatat că Costin Alexandra, la 28 august 2014, aproximativ la ora 16.00, aflîndu-se în str.I.Neculce 10 din com.Ghidighici, mun.Chișinău, în baza relațiilor reciproc ostile survenite în rezultatul unui conflict declanșat, nedîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, neprevăzînd posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă, a îmbrîncit-o pe Graur Alexandra, care căzînd, s-a lovit la cap, astfel fiindu-i cauzate fractura procesului stiloid a osului radial cu deplasarea moderată, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2696/D din 24.10.2014, se califică ca vătămare medie.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, audiind suplimentar inculpata A.Costin, care nu a recunoscut vina, partea vătămată A.Graur, care a indicat că anume inculpata a lovit-o și ea a căzut jos lovindu-se cu capul de un pilon, cercetînd declarațiile martorilor V.Lazari, P.Bucșan, E.Roșca, A.Graur, din care rezultă că cazul conflictual dintre inculpată și partea vătămată s-a produs în baza relațiilor reciproc ostile survenite, iar aceasta a căzut în mijlocul străzii lovindu-se cu capul de pilonul de beton armat și văzînd că aceasta nu face careva mișcări s-a apropiat imediat la ea acordîndu-i ajutor, și actele cauzei:

- înștiințarea 903 din 28.08.2014, prin care se atestă chemarea medicului Pîslari pe str.Ion Neculce 8, com.Ghidighici, mun.Chișinău, pentru acordarea ajutorului medical pacientului A.Graur, care a fost bătută de o persoană cunoscută;

- extrasul medical întocmit pe numele lui A.Graur la data de 28.08.2014, ora 19.00, prin care se atestă vizita ultimei la medicul din cadrul Institutului de Medicină Urgentă;

- raportul de expertiză medico-legală nr.2696/D din 24.10.2014, potrivit căruia la cet.A.Graur s-a stabilit fractura procesului stiloid a osului radial cu deplasare moderată, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie;

- raportul de constatare medico-legală nr.4369 din 29.08.2014, potrivit căruia la cet.A.Costin s-a constatat edem al țesuturilor moi la nivelul feței, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța de apel apreciînd probele administrate în raport cu circumstanțele stabilite, a constatat că vătămarea medie a integrității corporale produsă de inculpată părții vătămate se exprimă prin vinovăție sub forma de imprudență, adică inculpata, îmbrîncind-o pe partea vătămată, nu și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

De asemenea, instanța de apel a conchis că acțiunea inculpatei, sub aspectul laturii subiective, prin prisma prevederilor art.18 Cod penal, întrunește elementele caracteristice infracțiunii săvârșite din imprudență, astfel că acțiunile acesteia urmează a fi calificate în baza art.157 Cod penal, ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

La fel, instanța de apel a menționat că poziția inculpatei, care nu și-a recunoscut vina pe tot parcursul examinării cauzei, este o metodă aleasă de ultima, avînd drept scop eschivarea de la răspundere pentru infracțiunea comisă.

La numirea pedepsei, instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de prevederile art.61, 75 Cod penal, luîndu-se în considerație motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatei, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, precum și de condițiile de prevenire a fenomenului infracțional în societate, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă faptei comise.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpata care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că lipsesc probe ce ar demonstra vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate; instanțele au pus la baza hotărîrilor probe care nu demonstrează vinovăția ei, deoarece nici un martor nu a indicat concret că partea vătămată a fost lovită de dînsa, declarațiile martorului V.Lazari, precum că ar fi văzut cum ea a împins-o pe A.Graur, nu pot fi reținute, deoarece vin în contradicție cu declarațiile martorilor E.Roșca, T.Costin, care au indicat că V.Lazari a apărut la locul conflictului după ce A.Graur căzuse deja jos, prin urmare nu sînt probe certe ce ar demonstra vinovăția ei de comiterea infracțiunii incriminate; declarațiile părții vătămate precum că a fost împinsă din spate urmau a fi apreciate critic, deoarece la acel moment ele se aflau față în față și dînsa nu putea s-o atace pe aceasta din spate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurenta în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrelor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, considerînd că în acțiunile ei lipsesc elementele infracțiunii de care a fost recunoscută vinovată și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, solicitînd să fie pronunțată în privința sa o hotărîre de achitare.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurentă.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100-101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui A.Costin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal - vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății din imprudență, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Conform conținutului hotărîrii instanței de apel, care a conchis că vinovăția lui A.Costin se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume declarațiile inculpatei, a părții vătămate A.Graur, care a indicat că anume inculpata a împins-o, jos fiind pietriș a alunecat și a căzut lovindu-se cu capul de pilonul de beton; a martorilor P.Bucșanu, E.Roșca, A.Graur și V.Lazari, aceasta din urmă declarînd că a văzut cum inculpata a împins-o pe A.Graur, care a căzut în mijlocul străzii, lovindu-se cu capul de pilonul de betonul armat, i-a aplicat lovituri părții vătămate cu pumnii în cap și actele cauzei - înștiințarea 903 din 28.08.2014, extrasul medical întocmit pe numele A.Graur, raportul de expertiză medico-legală nr.2696/D din 24.10.2014, potrivit căruia la cet.A.Graur, s-a stabilit fractura procesului stiloid a osului radial cu deplasare moderată, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel și la pct.4 al prezentei decizii, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă teme de îndoială.

Reieșind din textul recursului, recurenta invocă, precum că nu a lovit partea vătămată iar probele prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vina ei de comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că, prezența în acțiunile inculpatei atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost demonstrată prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești.

Astfel, instanța de apel cert a constatat că inculpata avînd un conflict cu partea vătămată în urma relațiilor reciproc ostile a împins-o pe A.Graur, care căzînd jos s-a lovit cu capul de pilonul de biton armat, acțiunile inculpatei fiind exprimate prin vinovăția sub formă de imprudență, pe motiv că inculpata împingînd partea vătămată nu și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile deși trebuia și putea să le prevadă.

Argumentul recurente, precum că instanța de apel la pronunțarea hotărîrii a luat în considerație doar declarațiile părții vătămate și a martorilor V.Lazari, P.Bucșanu, E.Roșca, A.Graur, care de fapt nu au fost prezenți și nu au văzut circumstanțele conflictului, sînt neîntemeiate, deoarece se combat prin probele descrise mai sus, inclusiv și prin declarațiile însuși ale inculpatei, care nu a negat faptul că a avut conflict cu partea vătămată, iar faptul că partea vătămată a fost îmbrîncită de inculpată a fost văzut de martorul V.Lazari.

Concomitent, instanța de recurs atestă că aceste argumente au fost deja obiect de examinare în instanța de apel, care corect a conchis că prin declarațiile părții vătămate și a martorilor sus menționați se dovedește vinovăția inculpatei. Prin urmare, argumentele inculpatei referitor la nevinovăția sa sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinei de către aceasta nu echivalează cu achitarea sa, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ei în săvîrșirea infracțiunii de care a fost recunoscută vinovată.

La aplicarea pedepsei inculpatei instanța de apel a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatei, de circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, aplicîndu-i acesteia o pedeapsă echitabilă, în coraport cu fapta comisă și individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acestea este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpata A.Costin și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Costin Alexandra, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, în propria ei cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 martie 2016.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu